

32001L0042

L 197/30

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

2001 7 21

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2001/42/EB

2001 m. birželio 27 d.

dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,laikydami 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽⁴⁾, atsižvelgdami į 2001 m. kovo 21 d. Taikinimo komiteto patvirtintą bendrą tekstą,

kadangi:

(1) Sutarties 174 straipsnyje numatyta, kad Bendrijos politika aplinkos srityje, *inter alia*, turi prisidėti prie aplinkos kokybės išsaugojimo, apsaugos ir gerinimo, žmonių sveikatos apsaugos, apdairaus bei racionalaus gamtos išteklių naudojimo ir turi būti pagrįsta atsargumo principu. Sutarties 6 straipsnyje numatyta, kad nustatant ir įgyvendinant Bendrijos politikos ir veiklos kryptis, ypač siekiant skatinti tvarią plėtrą, turi būti atsižvelgiama į aplinkos apsaugos reikalavimus.

(2) Penktojoje aplinkosaugos veiksmų programoje „Tvarumo link — Europos bendrijos aplinkos ir tvarios plėtros politikos bei veiksmų programoje“ ⁽⁵⁾, papildytoje peržiūrėtu Tarybos sprendimu Nr. 2179/98/EB ⁽⁶⁾, patvirtinama tam tikrų planų ir programų galimų pasekmių aplinkai įvertinimo reikšmė.

(1) OL C 129, 1997 4 25, p. 14
ir OL C 83, 1999 3 25, p. 13.

(2) OL C 287, 1997 9 22, p. 101.

(3) OL C 64, 1998 2 27, p. 63
ir OL C 374, 1999 12 23, p. 9.

(4) 1998 m. spalio 20 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 341, 1998 11 9, p. 18), patvirtinta 1999 m. rugsėjo 16 d. (OL C 54, 2000 2 25, p. 76), 2000 m. kovo 30 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 137, 2000 5 16, p. 11) ir 2000 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento sprendimas (OL C 135, 2001 5 7, p. 155). 2001 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento sprendimas ir 2001 m. birželio 5 d. Tarybos sprendimas.

(5) OL C 138, 1993 5 17, p. 5.

(6) OL L 275, 1998 10 10, p. 1.

(3) Biologinės įvairovės konvencijoje reikalaujama, kad šalys kuo geriau ir tinkamiau į atitinkamus šakinius ar tarpšakinius planus ir programas integruotų biologinės įvairovės apsaugą ir subalansuotą naudojimą.

(4) Rengiant ir priimant tam tikrus planus bei programas, kurių pasekmės gali būti reikšmingos valstybių narių aplinkai, labai svarbus yra aplinkosauginis vertinimas, nes jis užtikrina, kad rengiant ir prieš priimant planus bei programas bus atsižvelgta į jų įgyvendinimo pasekmes.

(5) Aplinkosauginio vertinimo procedūrų priėmimas planų ir programų lygiu turėtų sukurti nuoseklesnius pagrindus, kuriais remiantis priimant sprendimus būtų atsižvelgiama į atitinkamą aplinkos apsaugos informaciją, o tai padėtų įmonėms vykdyti savo veiklą. Į sprendimų priėmimą įtraukus daugiau veiksmų būtų padėta priimti labiau subalansuotus ir veiksmingesnius sprendimus.

(6) Valstybėse narėse taikomose skirtingose aplinkosauginio vertinimo sistemose turėtų būti tam tikrų bendrų procedūrinių reikalavimų, kurie padėtų siekti aukšto aplinkos apsaugos lygio.

(7) 1991 m. vasario 25 d. Jungtinių Tautų/Europos ekonominės komisijos konvencija dėl poveikio aplinkai vertinimo tarpvalstybiniame kontekste, kuri taikoma ir valstybėms narėms, ir kitoms valstybėms, skatina konvencijos šalis taip pat taikyti jos principus planams ir programoms; 2001 m. vasario 26–27 d. per Sofijoje vykusį konvencijos šalių antrąjį susitikimą buvo nuspręsta parengti teisiškai privalomą protokolą dėl strateginio aplinkos vertinimo, kuris papildytų dabartines poveikio aplinkai vertinimo nuostatas tarpvalstybiniame kontekste ir kurių būtų galima priimti Penktosios ministrų konferencijos „Aplinka Europai“ neeiliniame konvencijos šalių susitikime, kurį numatyta surengti 2003 m. gegužės mėn. Kijeve, Ukrainoje. Bendrijoje veikiančios planų ir programų aplinkosauginio vertinimo sistemos turėtų užtikrinti tinkamas tarpvalstybines konsultacijas tais atvejais, kai vienos valstybės narės rengiamo plano ar programos įgyvendinimo pasekmės gali būti reikšmingos kitos valstybės narės aplinkai. Valstybės narės ir kitos šalys turėtų tinkamu teisiniu pagrindu abipusiškai ir lygiaverčiai keistis informacija apie planus ir programas, kurių pasekmės yra reikšmingos kitų valstybių aplinkai.

- (8) Todėl Bendrijos lygiu reikia imtis veiksmų, kad būtų sukurti būtiniausi aplinkosauginio vertinimo pagrindai, nustatantys aiškius aplinkosauginio vertinimo sistemos principus, o valstybėms narėms būtų palikta spręsti smulkesnius klausimus pagal subsidiarumo principą. Bendrija neturėtų imtis veiksmų, kurie nėra būtini siekiant šios Sutarties tikslų.
- (9) Ši direktyva yra procedūrinio pobūdžio, o jos reikalavimai turėtų būti integruoti į valstybėse narėse taikomas procedūras arba įtraukti specialiai nustatytas procedūras. Siekdamas išvengti dvigubo vertinimo, valstybės narės tam tikrais atvejais turėtų atsižvelgti į tai, kad vertinimai atliekami skirtingais planų ir programų hierarchijos lygiais.
- (10) Visų planų ir programų, kurie rengiami daugeliui sektorių ir kurie nustato tolimesnio projektų, išvardytų 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo ⁽¹⁾ I ir II prieduose, vystymo pagrindus, taip pat visų planų ir programų, kurių atžvilgiu nustatoma, kad būtina atlikti vertinimą pagal 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos ⁽²⁾, pasekmės gali būti reikšmingos aplinkai, todėl paprastai jie turėtų būti rengiami atsižvelgiant į sistemingą aplinkosauginį vertinimą. Kai juose nurodoma, kad jie taikomi nedideliuose plotuose vietiniu lygiu, arba kai daromi nedideli minėtų planų ar programų pakeitimai, jų pasekmės turėtų būti vertinamos tik tais atvejais, kai valstybės narės nustato, kad jos gali būti reikšmingos aplinkai.
- (11) Kitų planų ir programų, kurie nustato tolimesnio projektų vystymo pagrindus, pasekmės ne visais atvejais gali būti reikšmingos aplinkai, todėl jie turėtų būti vertinami tik tada, kai valstybės narės nustato, kad jų pasekmės gali būti tokios.
- (12) Priimdamos tokius sprendimus, valstybės narės turėtų atsižvelgti į atitinkamus šioje direktyvoje nustatytus kriterijus.
- (13) Kai kuriems planams ar programoms dėl jų konkrečių charakteristikų ši direktyva netaikoma.
- (14) Jeigu pagal šią direktyvą vertinimas yra privalomas, turėtų būti parengta aplinkos apsaugos ataskaita, kurioje būtų išdėstyta tam tikra šioje direktyvoje nurodyta informacija, nustatanti, aprašanti ir įvertinanti plano ar programos įgyvendinimo galimas reikšmingas pasekmes aplinkai, taip pat nurodytos pagrįstos alternatyvos, kuriose būtų
- atsižvelgta į plano ar programos tikslus ir geografinę taikymo sritį; valstybės narės turėtų pranešti Komisijai apie visas su aplinkos apsaugos ataskaitų kokybe susijusias priemones, kurių jos imasi.
- (15) Siekiant prisidėti prie skaidresnio sprendimų priėmimo ir užtikrinti, kad vertinimui pateikiama informacija būtų išsami ir patikima, būtina numatyti, kad, vertinant planus ir programas, būtų konsultuojamasi su už tam tikrus aplinkos apsaugos klausimus atsakingomis valdžios institucijomis ir visuomene, taip pat, kad būtų duota pakankamai laiko konsultacijoms, įskaitant nuomonės pareiškimą.
- (16) Jeigu vienoje valstybėje narėje parengto plano ar programos įgyvendinimo pasekmės gali būti reikšmingos kitų valstybių narių aplinkai, reikėtų numatyti, kad suinteresuotos valstybės narės pradėtų konsultacijas, o atitinkamos valdžios institucijos ir visuomenė būtų informuotos ir galėtų pareikšti savo nuomonę.
- (17) Rengiant planą ar programą ir prieš juos priimant ar pateikiant svarstyti pagal įstatymų leidimo procedūrą, turėtų būti atsižvelgta į aplinkos apsaugos ataskaitą ir atitinkamų valdžios institucijų bei visuomenės nuomonę, taip pat į visų tarpvalstybinių konsultacijų rezultatus.
- (18) Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad priėmus planą ar programą atitinkamos valdžios institucijos ir visuomenė būtų informuotos ir joms būtų prieinama tam tikra informacija.
- (19) Jeigu pasekmių aplinkai vertinimas turi būti atliekamas ir pagal šią direktyvą, ir pagal kitus Bendrijos teisės aktus, o būtent 1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyvą 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos ⁽³⁾, Direktyvą 92/43/EEB arba 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus ⁽⁴⁾, siekdamas išvengti dvigubo vertinimo, valstybės narės gali taikyti suderintas ar bendras procedūras, atitinkančias tam tikrų Bendrijos teisės aktų reikalavimus.
- (20) Komisija turėtų parengti pirmą pranešimą apie šios direktyvos taikymą ir veiksmingumą praėjus penkeriems metams nuo jos įsigaliojimo, o vėliau — kas septynerius metus. Siekiant ir toliau integruoti aplinkos apsaugos reikalavimus ir atsižvelgiant į įgytą patirtį, prie pirmo pranešimo pririnkus turėtų būti pridėti pasiūlymai dėl šios direktyvos pakeitimų, ypač dėl galimybės išplėsti jos taikymo sritį įtraukiant kitas sritis (sektorius) ir kitų rūšių planus bei programas,

⁽¹⁾ OL L 175, 1985 7 5, p. 40. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 97/11/EB (OL L 73, 1997 3 14, p. 5).

⁽²⁾ OL L 206, 1992 7 22, p. 7. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 97/62/EB (OL L 305, 1997 11 8, p. 42).

⁽³⁾ OL L 103, 1979 4 25, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 97/49/EB (OL L 223, 1997 8 13, p. 9).

⁽⁴⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Tikslai

Šios direktyvos tikslas — sukurti aukštą aplinkos apsaugos lygį ir padėti į rengiamus ir priimamus planus bei programas integruoti aplinkos apsaugos klausimus, kad būtų skatinama tvari plėtra, užtikrinant, kad laikantis šios direktyvos būtų atliekamas tam tikrų planų ir programų, kurių pasekmės gali būti reikšmingos aplinkai, aplinkos vertinimas.

2 straipsnis

Sąvokos

Šioje direktyvoje:

- a) „planai ir programos“ — tai planai ir programos, įskaitant tuos, prie kurių finansavimo prisideda Europos bendrija, taip pat visi jų daliniai pakeitimai:
- kuriuos turi parengti ir (arba) priimti valdžios institucija nacionaliniu, regioniniu arba vietiniu lygiu arba kuriuos parengia valdžios institucija ir kuriuos vėliau priima Parlamentas arba Vyriausybė laikantis įstatymų leidimo procedūros, ir
 - kurių reikia pagal įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas;
- b) „aplinkosauginis vertinimas“ — tai aplinkos apsaugos ataskaitos parengimas, konsultacijos, atsižvelgimas į aplinkos apsaugos ataskaitą ir konsultacijų rezultatus priimant sprendimus, su sprendimu susijusios informacijos teikimas pagal šios direktyvos 4–9 straipsnių nuostatas;
- c) „aplinkos apsaugos ataskaita“ — tai plano ar programos dokumentų dalis, kurioje pateikiama šios direktyvos 5 straipsnyje ir I priede nurodyta informacija;
- d) „visuomenė“ — tai vienas arba keli fiziniai ar juridiniai asmenys ir pagal nacionalinius teisės aktus ar praktiką apibrėžiamos arba nustatomos jų asociacijos, organizacijos ar grupės.

3 straipsnis

Taikymo sritis

1. 2–4 dalyse nurodytų planų ir programų, kurių pasekmės gali būti reikšmingos aplinkai, aplinkos vertinimas atliekamas pagal šios direktyvos 4–9 straipsnius.
2. Laikantis 3 dalies nuostatų, atliekamas toliau išvardytų planų ir programų aplinkos vertinimas:
- a) kurie rengiami žemės ūkiui, miškininkystei, žuvininkystei, energetikai, pramonei, transportui, atliekų tvarkymui, vandentvarkai, telekomunikacijoms, turizmui, miestų ir kaimų

planavimui ar žemės naudojimui ir kurie nustato tolesnio projektų, išvardytų Direktyvos 85/337/EEB I ir II prieduose, vystymo pagrindus, arba

- b) kurių atžvilgiu nustatoma, atsižvelgiant į galimas jų pasekmes teritorijai, kad būtina atlikti vertinimą pagal Direktyvos 92/43/EEB 6 ir 7 straipsnius.

3. 2 dalyje nurodytų planų ir programų, taikomų nedideliuose plotuose vietiniu lygiu, ir nedidelių 2 dalyje nurodytų planų ir programų pakeitimų aplinkos vertinimas atliekamas tik tada, kai valstybės narės nustato, kad jų pasekmės gali būti reikšmingos aplinkai.

4. Valstybės narės nustato, ar kitų, nenurodytų 2 dalyje, planų ir programų, kurie nustato tolesnio projektų vystymo pagrindus, pasekmės gali būti reikšmingos aplinkai.

5. Valstybės narės 3 ir 4 dalyse nurodytų planų ar programų galimą pasekmių reikšmingumą aplinkai nustato išnagrinėdamos kiekvieną konkretų atvejį arba patikslindamos planų ir programų rūšis, arba derindamos abu šiuos metodus. Tuo tikslu valstybės narės visais atvejais atsižvelgia į atitinkamus II priede nurodytus kriterijus, užtikrindamos, kad ši direktyva būtų taikoma planams ir programoms, kurių pasekmės gali būti reikšmingos aplinkai.

6. Pagal 5 dalį nagrinėjant kiekvieną konkretų atvejį ir patikslinant planų bei programų rūšis, konsultuojamasi su 6 straipsnio 3 dalyje nurodytomis valdžios institucijomis.

7. Valstybės narės užtikrina, kad su išvadomis, pateiktomis pagal 5 dalį, įskaitant priežastis, dėl kurių pagal 4–9 straipsnius nereikia aplinkosauginio vertinimo, galėtų susipažinti visuomenė.

8. Ši direktyva netaikoma šiems planams ir programoms:

- planams ir programoms, kurie taikomi tik nacionalinei gynybai ar civilinių avarių atvejui,
- finansiniams ar biudžeto planams ir programoms.

9. Ši direktyva netaikoma planams ir programoms, kurie yra bendrai finansuojami pagal dabartinius atitinkamus programinius laikotarpius ⁽¹⁾ Tarybos reglamentams (EB) Nr. 1260/1999 ⁽²⁾ ir (EB) Nr. 1257/1999 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ 2000–2006 m. programinis laikotarpis Tarybos reglamentui (EB) Nr. 1260/1999 ir 2000–2006 bei 2000–2007 m. programiniai laikotarpiai Tarybos reglamentui (EB) Nr. 1257/1999.

⁽²⁾ 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1260/1999, nustatantis bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų (OL L 161, 1999 6 26, p. 1).

⁽³⁾ 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ir iš dalies keičiantis bei panaikinantis tam tikrus reglamentus (OL L 160, 1999 6 26, p. 80).

4 straipsnis

Bendrieji įpareigojimai

1. 3 straipsnyje nurodytas aplinkosauginis vertinimas atliekamas rengiant planą ar programą ir prieš juos priimant ar pateikiant svarstyti pagal įstatymų leidimo procedūrą.
2. Šios direktyvos reikalavimai integruojami į valstybėse narėse taikomas planų ir programų priėmimo procedūras arba įtraukiami į procedūras, nustatytas tam, kad būtų laikomasi šios direktyvos.
3. Tais atvejais, kai planai ir programos yra hierarchijos dalis, valstybės narės, siekdamos išvengti dvigubo vertinimo, atsižvelgia į tai, kad remiantis šia direktyva vertinimas atliekamas skirtingais hierarchijos lygiais. Be kita ko, kad būtų išvengta dvigubo vertinimo, valstybės narės taiko 5 straipsnio 2 ir 3 dalis.

5 straipsnis

Aplinkos apsaugos ataskaita

1. Tais atvejais, kai pagal 3 straipsnio 1 dalį reikia atlikti aplinkosauginį vertinimą, parengiama aplinkos apsaugos ataskaita, kurioje nustatomos, aprašomos ir įvertinamos plano ar programos įgyvendinimo galimos reikšmingos pasekmės aplinkai, taip pat priimtinos alternatyvos atsižvelgiant į plano ar programos tikslus bei geografinę taikymo sritį. Informacija, kurią reikia pateikti šiam tikslui, yra nurodyta I priede.
2. Pagal 1 dalį parengtoje aplinkos apsaugos ataskaitoje pateikiama informacija, kurios gali būti pagrįstai reikalaujama atsižvelgiant į turimas žinias ir vertinimo metodus, plano ar programos turinį ir išsamumą, su jais susijusių sprendimų priėmimo pakopą ir į tai, kaip siekiant išvengti dvigubo vertinimo tam tikrus klausimus reikėtų tinkamai vertinti skirtingais minėto proceso lygiais.
3. Tam tikra turima informacija apie planų ir programų pasekmes aplinkai ir informacija, gauta kitais sprendimų priėmimo lygiais arba per kitus Bendrijos teisės aktus, gali būti naudojama teikiant I priede nurodytą informaciją.
4. Priimant sprendimą dėl informacijos, kuri turi būti pateikta aplinkos apsaugos ataskaitoje, apimties ir išsamumo, būtina konsultuotis su 6 straipsnio 3 dalyje nurodytomis valdžios institucijomis.

6 straipsnis

Konsultacijos

1. Plano ar programos projektas ir 5 straipsnyje nustatyta tvarka parengta aplinkos apsaugos ataskaita pateikiami 3 dalyje nurodytomis valdžios institucijoms ir visuomenei.

2. 3 dalyje nurodytomis valdžios institucijoms ir 4 dalyje apibrėžtai visuomenei turi būti suteikta galimybė prieš priimant planą ar programą arba prieš pateikiant juos svarstyti pagal įstatymų leidimo procedūrą kuo anksčiau ir veiksmingiau per pagrįstai nustatytą laikotarpį pareikšti savo nuomonę apie plano ar programos projektą ir pridėdamą aplinkos apsaugos ataskaitą.

3. Valstybės narės paskiria valdžios institucijas, su kuriomis bus konsultuojamasi ir kurios dėl savo konkrečios su aplinkos apsauga susijusios atsakomybės gali domėtis planų ir programų įgyvendinimo pasekmėmis aplinkai.

4. Taikydamos 2 dalies nuostatas, valstybės narės apibrėžia tam tikrą visuomenės dalį, įskaitant tuos jos narius, kuriems pagal šią direktyvą priimami sprendimai turi arba gali turėti įtakos arba kurie gali jais domėtis, taip pat įskaitant atitinkamas nevyriausybines organizacijas, kurios rūpinasi aplinkos apsauga, ir kitas suinteresuotas organizacijas.

5. Valstybės narės nustato išsamią informacijos teikimo ir konsultacijų su valdžios institucijomis bei visuomene tvarką.

7 straipsnis

Tarpvalstybinės konsultacijos

1. Jeigu valstybė narė mano, kad jos teritorijai rengiamo plano ar programos įgyvendinimo pasekmės gali būti reikšmingos kitos valstybės narės aplinkai, arba valstybės narės, kuri gali patirti reikšmingas pasekmes, prašymu valstybė narė, kurios teritorijoje yra rengiamas planas ar programa, perduoda kitai valstybei narei plano ar programos projekto kopiją ir atitinkamą aplinkos apsaugos ataskaitą prieš priimant arba pateikiant juos svarstyti pagal įstatymų leidimo procedūrą.

2. Gavusi pagal 1 dalį atsiųstą plano ar programos projekto kopiją ir aplinkos apsaugos ataskaitą, valstybė narė kitai valstybei narei praneša, ar ji pageidauja pradėti konsultacijas prieš priimant planą ar programą arba prieš pateikiant juos svarstyti pagal įstatymų leidimo procedūrą; tai pranešus, suinteresuotos valstybės narės pradeda konsultuotis dėl plano ar programos įgyvendinimo galimų tarpvalstybinių pasekmių aplinkai ir dėl priemonių, numatytų šioms pasekmėms sumažinti arba pašalinti.

Vykstant tokioms konsultacijoms, suinteresuotos valstybės narės susitaria dėl išsamos tvarkos, kuri užtikrintų, kad 6 straipsnio 3 dalyje nurodytos valdžios institucijos ir 6 straipsnio 4 dalyje minima visuomenė valstybėje narėje, kuri gali būti reikšmingai paveikta, būtų informuotos ir joms būtų suteikta galimybė per pagrįstai nustatytą laikotarpį pateikti savo nuomonę.

3. Jeigu pagal šį straipsnį valstybės narės turi pradėti konsultacijas, prieš tai jos susitaria dėl pagrįstos konsultacijų trukmės.

8 straipsnis

Sprendimo priėmimas

Rengiant planą ar programą ir prieš juos priimant arba pateikiant svarstyti pagal įstatymų leidimo procedūrą, atsižvelgiama į pagal 5 straipsnį parengtą aplinkos apsaugos ataskaitą, pagal 6 straipsnį pareikštas nuomones ir visų pagal 7 straipsnį pradėtų tarpvalstybinių konsultacijų rezultatus.

9 straipsnis

Informacija apie sprendimą

1. Valstybės narės užtikrina, kad priėmus planą ar programą, 6 straipsnio 3 dalyje nurodytos valdžios institucijos ir visuomenė bei kiekviena valstybė narė, su kuria buvo konsultuotasi pagal 7 straipsnį, būtų informuotos ir jos galėtų susipažinti su:

- a) priimtu planu ar programa;
- b) pranešimu, kuriame būtų glaustai paaiškinta, kaip aplinkos apsaugos klausimai buvo įtraukti į planą ar programą, kaip pagal 8 straipsnį buvo atsižvelgta į pagal 5 straipsnį parengtą aplinkos apsaugos ataskaitą, pagal 6 straipsnį pareikštas nuomones ir pagal 7 straipsnį pradėtų konsultacijų rezultatus, ir kuriame būtų nurodytos priežastys, dėl kurių buvo pasirinktas priimtas planas ar programa atsižvelgiant į kitas svarstytas priimtinas alternatyvas;
- c) pasirinktomis monitoringo priemonėmis, taikytinomis pagal 10 straipsnį.

2. Valstybės narės nustato išsamią 1 dalyje nurodytos informacijos teikimo tvarką.

10 straipsnis

Monitoringas

1. Valstybės narės atlieka planų ir programų įgyvendinimo reikšmingų pasekmių aplinkai monitoringą, kad, *inter alia*, laiku nustatytų nenumatytas neigiamas pasekmes ir galėtų imtis tinkamų veiksmų, reikalingų susidariusiai padėčiai ištaisyti.

2. Kad būtų laikomasi 1 dalies reikalavimų, siekiant išvengti dvigubo monitoringo, prireikus gali būti taikomi galiojantys monitoringo reikalavimai.

11 straipsnis

Ryšys su kitais Bendrijos teisės aktais

1. Pagal šią direktyvą atliekamas aplinkosauginis vertinimas nepažeidžia Direktyvos 85/337/EEB ir kitų Bendrijos teisės aktų reikalavimų.

2. Planams ir programoms, kurių pasekmės aplinkai turi būti įvertintos ir pagal šią direktyvą, ir pagal kitus Bendrijos teisės aktus, valstybės narės gali taikyti suderintas ar bendras procedūras, atitinkančias tam tikrų Bendrijos teisės aktų reikalavimus, kad, *inter alia*, būtų išvengta dvigubo vertinimo.

3. Planų ir programų, prie kurių finansavimo prisideda Europos bendrija, aplinkos vertinamas pagal šią direktyvą atliekamas laikantis atitinkamų Bendrijos teisės aktų konkrečių nuostatų.

12 straipsnis

Informacija, ataskaitų teikimas ir peržiūra

1. Valstybės narės ir Komisija keičiasi informacija apie patirtį, sukauptą taikant šią direktyvą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad aplinkos apsaugos ataskaitos būtų pakankamai kokybiškos, atitinkančios šios direktyvos reikalavimus, ir praneša Komisijai apie visas priemones, kurių jos ėmėsi ataskaitų kokybei užtikrinti.

3. Iki 2006 m. liepos 21 d. Komisija nusiunčia Europos Parlamentui ir Tarybai pirmą šios direktyvos taikymo ir veiksmingumo pranešimą.

Siekiant, kad pagal Sutarties 6 straipsnį ir toliau būtų integruojami aplinkos apsaugos reikalavimai, ir atsižvelgiant į patirtį, įgytą taikant šią direktyvą valstybėse narėse, prie šio pranešimo pridedami pasiūlymai dėl šios direktyvos pakeitimų. Visų pirma Komisija apsvarstys galimybę išplėsti šios direktyvos taikymo sritį įtraukiant kitas sritis (sektorius) ir kitų rūšių planus bei programas.

Naujas vertinimo pranešimas pateikiamas kas septynerius metus.

4. Komisija, siekdama užtikrinti nuoseklų požiūrį į šią direktyvą ir vėlesnius Bendrijos reglamentus, praneša apie tai, kaip ši direktyva yra susijusi su Reglamentais (EB) Nr. 1260/1999 ir (EB) Nr. 1257/1999, gerokai anksčiau nei baigsis šiuose reglamentuose numatyti programiniai laikotarpiai.

13 straipsnis

Direktyvos įgyvendinimas

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2004 m. liepos 21 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3. 4 straipsnio 1 dalyje nurodytas įsipareigojimas galioja planams ir programoms, kuriems pirmasis oficialus parengtinis aktas priimamas po 1 dalyje nurodytos dienos. Planams ir programoms, kuriems pirmasis parengtinis aktas yra priimamas iki minėtos dienos, ir kurie priimami arba pateikiami svarstyti pagal įstatymų procedūrą praėjus daugiau nei 24 mėnesiams, taikomas 4 straipsnio 1 dalyje nurodytas įsipareigojimas, nebent valstybės narės kiekvienu konkrečiu atveju nuspręstų, jog tai netikslinga, ir informuotų visuomenę apie savo sprendimą.

4. Iki 2004 m. liepos 21 d. kartu su 1 dalyje nurodytomis priemonėmis, valstybės narės perduoda Komisijai atskirą informaciją apie planų ir programų, kuriems remiantis 3 straipsniu būtų atliekamas aplinkosauginis vertinimas pagal šią direktyvą, rūšis. Komisija valstybėms narėms suteikia galimybę naudotis šia informacija. Ši informacija sistemingai atnaujinama.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

15 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 2001 m. birželio 27 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkė

N. FONTAINE

Tarybos vardu

Pirmininkas

B. ROSENGREN

I PRIEDAS

5 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija

Pagal 5 straipsnio 1 dalį ir laikantis 5 straipsnio 2 bei 3 dalies nuostatų turi būti pateikiama ši informacija:

- a) plano ar programos turinys, pagrindiniai tikslai ir ryšys su kitais atitinkamais planais ir programomis;
- b) atitinkami dabartinės aplinkos būklės aspektai ir jų galima raida, jeigu planas ar programa nebus įgyvendinti;
- c) teritorijų, kurios gali būti reikšmingai paveiktos, aplinkos charakteristikos;
- d) visos aplinkos apaugos problemos, susijusios su planu ar programa, visų pirma įskaitant tas, kurios yra susijusios su bet kuriomis aplinkosauginiu požiūriu svarbiomis teritorijomis, būtent teritorijomis, apibrėžtomis pagal Direktyvas 79/409/EEB ir 92/43/EEB;
- e) tarptautiniu, Bendrijos arba valstybės narės lygiu nustatyti aplinkos apsaugos tikslai, susiję su planu ar programa, ir tai, kaip buvo atsižvelgta į šiuos tikslus ir visus aplinkos apsaugos klausimus rengiant planą ar programą;
- f) galimos reikšmingos pasekmės ⁽¹⁾ aplinkai, įskaitant biologinę įvairovę, gyventojus, žmonių sveikatą, fauną, florą, dirvožemį, vandenį, orą, klimato veiksnius, materialų turtą, kultūros paveldą, įskaitant architektūrinį ir archeologinį paveldą, kraštovaizdį ir šių veiksnių tarpusavio sąveiką;
- g) priemonės, numatytos užkirsti kelią bet kokioms plano ar programos įgyvendinimo reikšmingoms neigiamoms pasekmėms aplinkai, jas sumažinti ir kuo geriau kompensuoti;
- h) priežastys, dėl kurių buvo pasirinktos svarstyty alternatyvos, ir vertinimo, įskaitant visus sunkumus (techninius trūkumus arba nepakankamas praktines žinias ir įgūdžius), su kuriais buvo susidurta kaupiant reikiamą informaciją, aprašymas;
- i) pagal 10 straipsnį taikyti numatytų monitoringo priemonių aprašymas;
- j) ankstesnėse dalyse nurodytos informacijos netechninio pobūdžio santrauka.

⁽¹⁾ Šios pasekmės turėtų apimti šalutines, kaupiamąsias, sąveikaujančias, trumpalaikes, vidutinės trukmės, ilgalaikes, nuolatinės ir laikinas, teigiamas ir neigiamas pasekmes.

II PRIEDAS

3 straipsnio 5 dalyje nurodytų galimų pasekmių reikšmingumo nustatymo kriterijai

1. Planų ir programų charakteristikos, ypač atsižvelgiant į šiuos dalykus:
 - koku mastu planas ar programa sukuria projektų ir kitų veiklos rūšių pagrindus, atsižvelgiant į vietą, pobūdį, dydį ir veiklos sąlygas arba išteklių išsidėstymą,
 - koku mastu planas ar programa daro įtaką kitiems planams ir programoms, įskaitant esančias skirtinguose hierarchijos lygiuose,
 - plano ar programos reikšmę integruojant aplinkos apsaugos klausimus, ypač siekiant skatinti tvarią plėtrą,
 - su planu ar programa susijusias aplinkos apsaugos problemas,
 - plano ar programos reikšmę įgyvendinant Bendrijos aplinkos teisės aktus (pvz., planus ir programas, susijusias su atliekų tvarkymu arba vandens apsauga).
 2. Pasekmių ir teritorijos, kuriai gali būti daromas poveikis, charakteristikos, ypač atsižvelgiant į šiuos dalykus:
 - pasekmių tikimybę, trukmę, dažnumą ir grįžtamumą,
 - kaupiamąjį pasekmių pobūdį,
 - tarpvalstybinį pasekmių pobūdį,
 - riziką žmonių sveikatai arba aplinkai (pvz., dėl nelaimingų atsitikimų),
 - pasekmių dydį ir erdvinį mastą (geografinę teritoriją ir gyventojų, kuriems gali būti daromas poveikis, skaičių),
 - vertę ir pažeidžiamumą tos teritorijos, kuriai gali būti daromas poveikis dėl:
 - specialių gamtinių charakteristikų arba kultūros paveldo,
 - viršytų aplinkos kokybės normų arba ribinių verčių,
 - intensyvaus žemės naudojimo,
 - pasekmės teritorijoms ar kraštovaizdžiams, turintiems pripažintą nacionalinį, Bendrijos arba tarptautinį apsaugos statusą.
-